

Józef Hlebowicz

Ekonomista, żołnierz, w latach 1990-1993 pierwszy burmistrz gminy Konstancin-Jeziorna w III RP.

Urodził się 28 listopada 1916 roku w Petersburgu, jako dziecko Stefana i Nadzieji z Kośminów Hlebowiczów. Hlebowiczowie byli rodziną ziemiańską osiadłą na terenie Wielkiego Księstwa Litewskiego, która po upadku powstania styczniowego została zesłana do Rosji. Matka Józefa Hlebowicza była z pochodzenia Rosjanką, nauczycielką języka francuskiego. Ojciec pracował w petersburskim oddziale banku Credit Lyonnais, pełniąc tam funkcję dyrektora.

Matka Józefa Hlebowicza. Zdjęcie ze zbiorów Hanny z Rossmannów Hlebowicz

Ojciec Józefa Hlebowicza. Zdjęcie ze zbiorów Hanny z Rossmannów Hlebowicz

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości Hlebowiczowie spędzili rok u krewnych na Litwie, a następnie przyjechali do Warszawy. W 1936 roku Józef Hlebowicz ukończył warszawskie Gimnazjum Edwarda Rontalera. Następnie, w 1937 roku, po odbyciu rocznej służby wojskowej w Szkole Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, rozpoczął studia w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie.

Józef Hlebowicz w dekle korporacyjnym, 1937 r. Zdjęcie ze zbiorów Hanny z Rossmannów Hlebowicz.

Józef Hlebowicz. Warszawa 1939 r. Zdjęcie ze zbiorów Hanny z Rossmannów Hlebowicz.

24 sierpnia 1939 roku został zmobilizowany do oddziału w Nowej Wilejce. 20 września 1939 roku został zatrzymany wraz z oddziałem przez Armię Czerwoną przy granicy litewskiej, przewieziony do Wilna a potem, już tylko z dwoma oficerami i jednym podchorążym, do obozu w Ostaszkowie, z którego wyjechał na zasadzie wymiany jeńców. Relacja z pobytu w Ostaszkowie została opublikowana w Zeszytach Historycznych paryskiej Kultury w 1984 roku.

Od grudnia 1939 roku do 31 marca 1945 roku przebywał w niewoli w obozach niemieckich w Silberberg, Colditz, Sandbosen, Hamburgu, Germersheim, Lubece i Dössel. Po wyzwoleniu obozu w Dössel przez aliantów, od 21 kwietnia 1945 roku do 23 sierpnia 1946 roku pełnił funkcję oficera łącznikowego ds. ludności polskiej, wywiezionej przymusowo do Niemiec. W Louvain w Belgii został wcielony do Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie a w sierpniu 1946 roku powołany do stawienia się w Sztabie Głównym w Londynie, gdzie do marca 1947 roku pełnił funkcję adiutanta gen. dyw. Tadeusza Piskora.

Józef Hlebowicz z gen. Tadeuszem Piskorem. Zdjęcie ze zbiorów Hanny z Rossmannów Hlebowicz.

W marcu 1947 roku wrócił do kraju. Ukończył studia ekonomiczne na SGH w Warszawie.

W 1947 roku był współzałożycielem Towarzystwa dla Handlu Międzynarodowego INCO zakupionego potem przez Stowarzyszenie PAX. Następnie pracował w spółdzielczości mieszkaniowej w Warszawie.

Od 1970 roku działał w Duszpasterstwie Weteranów Kawalerii i Artylerii Konnej przy kościele Św. Anny w Warszawie, pełniąc od 1990 roku funkcję Przewodniczącego.

W 1990 roku, w pierwszych wolnych wyborach w III RP, został wybrany na stanowisko burmistrza gminy Konstancin-Jeziorna. Funkcję tę sprawował do 1993 roku. Działał na rzecz rozwoju uzdrowskiego charakteru gminy. Dzięki niemu także została wówczas nawiązana współpraca z miastami partnerskimi: Leidschedam w Holandii oraz Saint-Germain-en-Laye we Francji. Po złożeniu dymisji z funkcji burmistrza założył Stowarzyszenie Gmin Uzdrowskich w Polsce.

Józef Hlebowicz i Michel Péricard, burmistrz Saint-Germain-en-Laye. Konstancin-Jeziorna, 1992 r.
Zdjęcie ze zbiorów Hanny z Rossmannów Hlebowicz.

Został oznaczony przez Prezydenta RP Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami i Medalem Wojska. Otrzymał też prawo noszenia The War Medal 1939-1945 i France-Germany Star. W 1982 roku otrzymał Odznakę Pamiątkową Krzyż Kampanii Wrześniowej 1939 nadany przez Ministra Spraw Wojskowych w Londynie.

Zmarł w Konstancinie-Jeziornie, 31 lipca 2000 roku.

Źródła:

Józef Hlebowicz, Życiorys. Maszynopis ze zbiorów Hanny z Rossmannów Hlebowicz